

دوتا ۳۴۸	بررسی کتاب مقدس / ۶۶
	رومیان ۱۰
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس، دو معلم، کار بررسی را از رومیان ۱۰: ۱-۲۱ انجام خواهند داد.

رومیان فصل‌های ۹ تا ۱۱ توضیح می‌دهند که چرا "اسرائیل به عنوان قومی طبیعی" نجات پیدا نکرد، بلکه "اسرائیل به عنوان قومی روحانی" نجات یافت. پولس نشان می‌دهد که "طرد شدن یهودیان بی‌ایمان" و "نجات غیریهودیان ایماندار" منافاتی با آموزه‌های روشن کتاب مقدس ندارد. رومیان ۹: ۶-۹ تعلیم می‌دهد که وعده عهد خدا به "اسرائیل روحانی" داده شد نه به "اسرائیل طبیعی". رومیان ۹: ۱۰-۱۳ به ما می‌آموزد که خداوند مردم را به این دلیل نجات نمی‌دهد که شریعت را نگاه می‌دارند بلکه از آن جهت که "آنها را برگزیده و بطور مقاومت ناپذیری فراخوانده است". رومیان ۹: ۱۴-۱۸ تعلیم می‌دهد که خداوند انسانها را بخاطر اراده آزاد یا تلاشهای مذهبی‌شان نجات نمی‌دهد بلکه از آن رو که "نسبت بدانها فیض و رحمت نشان می‌دهد". رومیان ۹: ۲۵-۲۹ به ما یاد می‌دهد که خداوند حق حاکمانه دارد که تصمیم بگیرد که می‌خواهد چه کسی نجات یابد و دل چه کسی سخت شود. رومیان ۹: ۲۵-۲۹ و ۱۰: ۱۸-۲۱ تعلیم می‌دهند که خداوند قبلاً در دوره عهد عتیق اینها را پیشگویی کرده است و بنابراین اسرائیل هیچ عذری ندارد. پیشگویی‌ها و وعده‌های خدا در عهد عتیق درست همانطور که که انبیا پیش بینی کرده بودند به وقوع پیوست. رومیان ۱۰: ۵-۸ می‌آموزد که پیام نجات در دوره عهد عتیق در دسترس اسرائیل بود، درست همانطور که اکنون در دوره عهد جدید در دسترس غیر یهودیان و یهودیان قرار دارد. رومیان ۹: ۳۰-۳۳، رومیان ۱۰: ۱-۴ و ۱۱-۱۷ و رومیان ۱۱: ۱۷-۲۴ تعلیم می‌دهند که نجات در طول دوران عهد عتیق و عهد جدید "تنها از طریق ایمان است". مردم به دلیل ناباوری‌شان رد می‌شوند و از طریق ایمانشان پذیرفته می‌شوند (پیدایش ۱۵: ۶؛ غلاطیان ۳: ۶-۹ و ۲۶-۲۹). از این رو رومیان ۱۰: ۱۲-۱۳ تعلیم می‌دهد که "بین یهودیان و غیر یهودیان هیچ فرقی وجود ندارد". رومیان ۱۰ توضیح می‌دهد چرا ملت اسرائیل سقوط کرد.

(S) قدم اول. بخوانید

با هم رومیان ۱۰: ۱-۲۱ را بخوانیم. اگر دو نفر یا بیشتر هستید، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا تمام متن خوانده شود. به‌خاطر کمبود وقت، لطفاً رومیان ۱۰: ۱-۲۱ را بعداً بخوانید.

(T) قدم دوم. کشف کنید

برخی حقایق مهم را از رومیان ۱۰ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از آنکه زمانی را صرف اندیشیدن و نوشتن کردید، به نوبت، نوشته‌های خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

برای من در رومیان ۱۰: ۱-۸ حقیقت مهمی وجود دارد. "این بخش دو نوع عدالت را با هم مقایسه می‌کند". رومیان ۹ تعلیم می‌دهد که خداوند دارای این امتیاز حاکمانه ویژه است که هر که را انتخاب کند نجات دهد و دل سایرین را سخت نماید. اما این واقعیت ممکن است تعیین‌کننده این نباشد که مسیحیان چه نوع ارتباطی با افراد گمشده برقرار می‌کنند. خداوند به هیچ کس آشکار نکرد که چه کسی را بر می‌گزیند، فرا می‌خواند و نجات می‌دهد. همه مسیحیان مسئولیت دارند به فکر تمامی افراد گمشده در جهان باشند، برای آنها دعا کنند و انجیل را برای ایشان موعظه نمایند (۱).

"رومیان ۱۰: ۱-۴ ناکامی اسرائیل در کسب عدالت را شرح می‌دهد". با آنکه از نظر خدا ملت اسرائیل بسیار مشتاق بود که از طریق نگاه داشتن شریعت به عدالت دست یابد، لیکن آنها شکست خوردند زیرا خداوند از سر فیض، عدالت را تنها به کسانی عطا می‌کند که به عیسی مسیح ایمان داشته باشند (۲). ملت طبیعی اسرائیل از کسب عدالت قاصر ماند زیرا نه تنها از تسلیم شدن به عدالت خدا امتناع ورزید، بلکه بدنبال برقراری عدالت خودش بود (۳). پولس تعلیم می‌دهد که ملت اسرائیل و سایر مردم باید بدانند که مسیح "پایان" شریعت است. این بدان معناست که خداوند به این تصور نادرست یهود را که می‌توان از طریق حفظ شریعت به عدالت دست یافت، پایان می‌بخشد (۴).

رومیان ۱۰: ۵-۸ تضاد بین عادل‌شمردگی بر اساس شریعت و عادل‌شمردگی بر اساس ایمان را در شریعت موسی شرح می‌دهد. پولس از شریعت عهد عتیق دو بخش را نقل می‌کند تا به یهودیان ثابت کند که عهد عتیق نیز تضاد کامل بین عادل‌شمردگی از طریق شریعت و عادل‌شمردگی از طریق ایمان را تعلیم می‌دهد. "عادل‌شمردگی از طریق حفظ شریعت" در لایوان ۱۸: ۵ تعریف می‌شود. می‌فرماید: "اگر قوانین مرا اطاعت کنید، زنده خواهید ماند." مشیت یا خواست خدا در این است که همه انسانها از فرامین او "کاملاً" اطاعت کنند (۵). پولس این تعریف عهد عتیق را بکار می‌برد تا ثابت کند که هیچ کس قادر نیست از این طریق در نظر خدا عادل شود، زیرا در سراسر جهان هیچکس نمی‌تواند شریعت خدا را "کاملاً" نگاه دارد (یعنی ۱۰۰٪). "عادل‌شمردگی از طریق ایمان" در تثبیه ۳۰: ۱۱-۱۴ تعریف می‌شود. این آیات تعلیم می‌دهند که حقیقت در مورد اینکه چه چیزی را باید دانست، به چه چیزی باید ایمان داشت و از چه چیزی باید اطاعت کرد، در دسترس انسان بوده، به او نزدیک است. لازم نیست انسان کار خاصی انجام دهد، مثلاً به آسمان صعود کند یا دریاها را پیموده به مملکت دیگری برود تا به این حقیقت دست یابد. پولس از این تعاریف عهد عتیق سود می‌جوید تا ثابت کند که از طریق آمدن مسیح از آسمان به

زمین، قیام او از جایگاه ژرف مردگان، و موعظه انجیل، عدالت خدا در دسترس همه قرار گرفت. موعظه انجیل سبب می‌شود حقیقت خدا درباره عدالت یا نجات قابل دسترس شود. مردم می‌توانند آن را بشناسند، درباره آن گفتگو کنند و به آن ایمان آورند.

(S) برای من در رومیان ۱۰: ۹-۲۱ ۸ حقیقت مهمی وجود دارد. "این بخش، موعظه انجیل و ناکامی و شکست اسرائیل در پذیرش آن را خلاصه می‌کند."

اول. رومیان ۱۰: ۹-۱۰ تاکید می‌کند اعتراف به زبان ثابت می‌کند که ایمان، قلبی و صادقانه است.

دوم. رومیان ۱۰: ۱۱-۱۳ تعلیم می‌دهد که انجیل در دسترس همه قرار دارد، چه یهودی و چه غیریهودی.

سوم. رومیان ۱۰: ۱۴-۱۵ تعلیم می‌دهد که باید انجیل را به تمام مردم جهان اعلام نمود.

چهارم. رومیان ۱۰: ۱۶-۲۱ نا اطاعتی قوم اسرائیل را توضیح می‌دهد.

(T) قدم سوم. سؤال کنید

بیاپید تمام حقایق موجود در رومیان ۱۰: ۱-۲۱ را درک کنیم و سوالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم، مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بکنید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید. سپس راجع به سوالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیاپید. سؤال اول. (۱۰: ۴) "چگونه مسیح پایان شریعت است؟"

(S) رومیان ۱۰: ۴ می‌فرماید: "ایشان متوجه نیستند که عیسی مسیح همه کسانی را که به او ایمان آورند، در نظر خدا پاک و بی‌گناه می‌سازد، یعنی همان چیزی که ایشان سعی می‌کنند با رعایت شریعت و احکام بدست آورند. عیسی مسیح به همه این راهها پایان بخشیده است." پولس از «اجرای» شریعت موسی سخن نمی‌گوید. در هیچ جای عهد عتیق تعلیم داده نشده که شریعت موسی وسیله‌ای برای کسب عدالت یا نجات است. استناد مداوم پولس به عهد عتیق و به خصوص به شریعت موسی در دفاع از نظریه عادل‌شمردگی از طریق ایمان بوسیله فیض، مثلاً در رومیان ۳: ۲۱-۲۲، این دیدگاه را مردود اعلام می‌کند.

پولس از "پایان یافتن" شریعت به عنوان طریقی برای زیستن سخن می‌گوید که تلاش دارد از طریق انجام اعمال شریعت به کسب عدالت نائل آید. در رومیان ۱۰: ۴ لغت «پایان» باید به معنای «خاتمه یافتن» تلقی شود (رومیان ۶: ۲۱) و کلمه «شریعت» به معنای «اصل شریعت‌گرایی» یا «نگاه داشتن شریعت به عنوان طریقی برای عادل‌شمردگی». این یهودیان بودند که تعلیم می‌دادند مردم می‌توانند با انجام اعمال شریعت نجات یابند، نه عهد عتیق. یهودیان مقصود خدا از شریعت عهد عتیق را آشکارا اشتباه درک و یا تفسیر می‌کردند. قطعاً پولس از جایگزین کردن شریعت به عنوان طریقی برای نجات در عهد عتیق با انجیل به عنوان راه نجات در عهد جدید سخن نمی‌گوید. در واقع وی دیدگاه یهودیان را با تعلیم عهد عتیق «مقایسه» می‌کند. او این نظر یهودیان را که "شریعت" راهی برای نجات است، با آموزه عهد عتیق که "ایمان" طریق نجات می‌باشد، قیاس می‌نماید. پولس اصل شریعت‌گرایی یعنی، حصول عدالت از طریق اعمال شریعت را با اصل ایمان، یعنی کسب عدالت فقط از طریق ایمان مقایسه می‌کند. در سرتاسر کتاب رومیان، بین "عادل‌شمردگی از طریق شریعت"، که تعلیم یهودیان است، و "عادل‌شمردگی از طریق ایمان"، که آموزه کتاب مقدس می‌باشد، قیاس صورت می‌گیرد. پولس می‌گوید عیسی مسیح به شریعت‌گرایی یهودیان، یعنی طریقی از زندگی که سعی می‌کند عدالت را از طریق انجام اعمال شریعت به دست آورد، "پایان بخشید". عیسی مسیح بر درک غلط یهودیان از "شریعت" به عنوان طریقی برای نجات خط بطلان کشید، تا بروشنی نشان دهد که عدالت از طریق انجام کارهای شریعت حاصل نمی‌شود بلکه به رایگان به کسانی عطا می‌شود که به عیسی مسیح ایمان آورند.

سؤال دوم. (۱۰: ۹-۱۰) "با توجه به موضوع نجات، ارتباط بین ایمان و اعتراف چیست؟"

(T) رومیان ۱۰: ۹-۱۰ می‌فرماید: "در واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی مسیح خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت. زیرا بوسیله ایمان قلبی است که شخص رضایت خدا را حاصل می‌کند؛ و بعد هنگامی که در برابر دیگران ایمان خود را به زبان می‌آورد، نجات خود را تأیید می‌نماید." راههای بسیاری برای خلاصه نمودن پیام انجیل وجود دارد. در این آیات بر قیام و خداوندی مسیح به عنوان سهم او، و ایمان و اعتراف به عنوان سهم ایماندار تاکید شده است. "قلب" جایگاه و اندام هوشیاری مذهبی ما است و موجودیت اخلاقی و مذهبی ما را تعیین می‌کند. داشتن ایمان قلبی یعنی "با فکر، اراده و احساساتمان بپذیریم" که عیسی مسیح از مردگان برخاسته، زنده است و در آسمان بر تخت سلطنت جلوس کرده است. "اعتراف کردن" با زبان یعنی در حضور خانواده، دوستان و سایرین "آشکارا تأیید و اعلام کنیم" که عیسی مسیح خداوند و پادشاه ماست و کسی است که کنترل تمام زندگی ما را در دست دارد.

آیه ۹ می‌گوید در قلب خود ایمان آورید تا نجات یابید و آیه ۱۰ می‌فرماید ایمان آورید تا عادل شمرده شوید، این بدین معنا نیست که این دو آیه تعلیم می‌دهند که نجات یافتن با عادل شمرده شدن فرق دارد. و نیز که در آیه ۹، "تأثیر ایمان در قلب" نجات یافتن است و در آیه ۱۰ "تأثیر اعتراف با زبان" نیز نجات یافتن است، اما این دو آیه یاد نمی‌دهند که برای نجات یافتن باید دو عکس‌العمل متمایز نشان داد. در واقع این آیات به ما می‌آموزند که تنها پاسخ حقیقی که باید به انجیل بدهید این است که با تمامی وجود درونی خود به آن ایمان آورید. و صمیمیت آن ایمان قلبی از طریق اعتراف با زبان نشان داده می‌شود. اعتراف، ایمان قلبی را تأیید و اثبات می‌کند. علیرغم این، پولس تعلیم نمی‌دهد که ایمان قلبی یا اعتراف زبانی ایمان در رابطه با نجات تأثیر

یکسانی دارند. متی ۷: ۲۱-۲۳ به ما یاد می‌دهد که "اعتراف بدون ایمان" بیهوده است. متی ۱۰: ۳۲-۳۳ می‌آموزد که "اعتراف بدون ایمان" صادقانه نیست. اعتراف به زبان، مانند اعمال نیک، گواه ایمان قلبی خالص است. سؤال سوم. (۱۰: ۱۱-۱۳) "چرا هیچ فرقی بین یهودی و غیر یهودی وجود ندارد؟"

(S) رومیان ۱۰: ۱۱-۱۳ تعلیم می‌دهد که انجیل در دسترس همگان قرار دارد. در آیه ۱۱ پولس از اشعیاء ۲۸: ۱۶ نقل می‌کند (رومیان ۹: ۳۳)، و بعد خودش کلمه "همگان" (هر که) را اضافه می‌کند تا تأکید بیشتری بر آن بگذارد، زیرا در آیه ۱۲-۱۳ می‌گوید "هر که" ایمان آورد، صرفنظر از اینکه یهودی یا غیر یهودی باشد، نجات خواهد یافت. "یهودیان" همان قوم اسرائیل هستند. "غیریهودیان" همه اقوام روی زمین را شامل می‌شود. هر دو لغت در کتاب مقدس معانی مثبتی دارند. پولس می‌گوید بین یهود و غیریهود هیچ فرقی نیست. عیسی مسیح خداوند همه است و همه کسانی را که نام او را بخوانند نجات می‌دهد. مایل است تعلیم دهد که از لحاظ گناه و محکومیت بین یهود و غیریهود تفاوتی وجود ندارد. از لحاظ فرصت نجات و روش آن نیز بین یهود و غیریهود فرقی نیست. رومیان ۳: ۲۹-۳۰ به "یگانگی خدا" اشاره می‌کند تا نشان دهد که چرا خدا یهودیان و غیریهودیان را بدون تبعیض از طریق ایمان عادل می‌شمارد. این در حالی است که در رومیان ۱۰: ۱۲ "خداوندی مسیح بر تمامی انسانهای روی زمین"، به عنوان دلیل اینکه چرا دیگر بین مردمان روی زمین فرقی نیست، مطرح شده است. مسیح آماده است تا "برکت سرشار دهد" یعنی، هر کسی را که برای نجات نام او را بخواند، با رغبت و کامل بپذیرد. در آیه ۱۳، پولس از یونیل ۲: ۳۲ نقل می‌کند تا تأکید کند که حتی عهد عتیق نیز تعلیم می‌دهد که بین یهودیان و غیریهودیان فرقی نیست. "خواندن نام خداوند" قبل از هر چیز اشاره دارد به دعای اولیه برای دعوت از مسیح برای ورود به قلب خود. لیکن پرستش مداوم خداوند پس از آن را نیز در بر می‌گیرد. دقت کنید که پولس بخشهایی از عهد عتیق را که بدون جزئیات به خدا اشاره دارند، بر می‌گیرد و آنها را در مورد مسیح بکار می‌برد. این گواه دیگری است بر اینکه پولس رسول تعلیم می‌داد که عیسی مسیح خداست. این نشان متمایز مسیحیان در عهد جدید بود که نام خداوند عیسی مسیح را خواندند و بنابراین پرستشی را که تنها به خدا تعلق داشت به عیسی مسیح تقدیم نمودند (متی ۱۴: ۳۳؛ ۲۸: ۹ و ۱۷؛ لوقا ۲۴: ۵۲؛ یوحنا ۹: ۳۸؛ مکاشفه ۵: ۱۴-۱۶).

سؤال چهارم. (۱۰: ۱۴-۱۵) "مسیحیان چگونه باید انجیل را اعلام کنند؟"

(T) رومیان ۱۰: ۱۴-۱۵ می‌فرماید: "اما چگونه مردم به خداوند پناه آورند، درحالیکه به او ایمان ندارند؛ و چگونه بیاورند، در حالیکه راجع به او چیزی نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند، اگر کسی مزده انجیل را به ایشان اعلام نکند؟ و چگونه بروند و اعلام کنند، اگر کسی ایشان را نفرستد؟ کتاب آسمانی در این باره می‌فرماید: «چه خوش قدمند آنانی که مزده آشتی با خدا را اعلام می‌کنند، و درباره لطف و مهربانی خدا، خبرهای خوش می‌آورند.»". این آیات تعلیم می‌دهند که انجیل باید به همه اعلام شود. بدون موعظه انجیل در تمام شکل‌هایش، هیچکس قادر نخواهد بود به مسیح ایمان آورد. این آیات به ما یاد می‌دهند که انجیل باید توسط کسانی که خداوند تعیین فرموده موعظه شود (دوم قرن‌تینان ۵: ۲۰). مردم باید انجیل را بشنوند، یعنی باید آن را درک کنند تا قادر شوند آن را بپذیرند. دقت کنید که آیه ۱۴ در واقع می‌گوید: "کسانی که نشنیده‌اند" و بنابراین تلویحاً اشاره می‌کند به اینکه وقتی انجیل اعلام می‌شود خود مسیح با مردم سخن می‌گوید. پس ایمان، رو در رو شدن شخصی است با کلام خود مسیح در پیام انجیل. "ایمان" تنها تأیید حقایق معینی نیست. در واقع ایمان "اعتماد" و "تعهد" نسبت به خود عیسی مسیح است. این یعنی چشم پوشی از هر اعتماد دیگر و تسلیم شدن به عیسی مسیح به عنوان تنها مددکننده، قبل از آنکه نامش را برای نجات بخوانیم.

سؤال پنجم. (۱۰: ۱۶-۲۱) "چرا برای ناکامی اسرائیل عذری وجود ندارد؟"

(S) رومیان ۱۰: ۱۴-۱۵ تعلیم می‌دهد که افراد معینی با ایمان به اعلام انجیل پاسخ مثبت می‌دهند، در حالیکه آیات ۱۶-۲۱ یاد می‌دهند که بقیه مردم انجیل را نمی‌پذیرند. این امر در دوره انبیای عهد عتیق و در دوره عیسی و رسولان در عهد جدید واقع شد. خبر خوش اعلام شد، اما همه اسرائیلی‌ها خبر خوش را قبول نکردند. در اینجا، پولس به موضوع خود در رومیان ۹-۱۱ باز می‌گردد و بی‌ایمانی و ناطاعتی قوم اسرائیل را توضیح می‌دهد.

اول. "رومیان ۱۰: ۱۶-۱۸ شرح می‌دهد که قوم اسرائیل قطعاً انجیل را شنیدند، اما تعدادی کثیری از اسرائیلیان آن را نپذیرفتند". در آیه ۱۸، پولس از مزمو ۱۹: ۴ نقل می‌کند. در مزمو ۱۹: ۱-۶، نویسنده مزمو از مکاشفه عمومی خدا از طریق کار آفرینش و خلقتش سخن می‌گوید، حال آنکه در مزمو ۱۹: ۷-۱۴ از مکاشفه خاص خدا از طریق کلام عهد عتیق گفتگو می‌کند. در سرتاسر کتاب مقدس تعلیم داده می‌شود که مکاشفه‌های عمومی و خاص خدا مکمل یکدیگر هستند (اعمال ۱۷: ۲۴-۳۱). مکاشفه عمومی خدا بدون استثناء در کل تاریخ بشر اعلام شد (مزمو ۱۹)، در حالیکه مکاشفه خاص او تنها از طریق کتب مقدس عهد عتیق به قوم اسرائیل اعلام شد، لیکن در عهد جدید نیز از طریق انجیل بدون تمایز به یهودیان و غیریهودیان اعلام گشت. از طریق اعلام انجیل به اقصی نقاط جهان، طرح مکاشفه عمومی خدا نیز اکنون طرح مکاشفه خاص او شده است. مردمان قوم اسرائیل انجیل را شنیدند. ایشان نمی‌توانند اعتراض کنند که آن را نشنیدند. پیدایش ۱۵: ۶ و تثنیه ۳۰: ۱۱-۱۴ نشان می‌دهند که آنها قبلاً در پنج کتاب اول موسی پیام ایمان را شنیدند. هنگامی نیز که عیسی و رسولانش انجیل را در اورشلیم و سراسر یهودیه، سامره و جلیل و حتی کشورهای دیگری که یهودیان در آنها ساکن بودند اعلام کردند، آنان پیام ایمان را شنیدند. "کلامی" که در انجیل با آن مواجه می‌شدند با کلامی که خود عیسی مسیح به آنها می‌گفت فرقی نداشت. با اینحال

تعداد بیشماری از مردم اسرائیل خبر خوش را نپذیرفتند. در واقع، این به ما می‌گوید که آنها خود را تسلیم نکردند و از آن پیروی و اطاعت نمودند.

دوم. "رومیان ۱۰: ۱۹-۲۱ توضیح می‌دهد که قوم اسرائیل قطعاً از هدف خدا در رابطه با غیریهودیان آگاه بودند، ولی تعداد انبوهی از اسرائیلیان خودسرانه به نا اطاعتی از خدا ادامه دادند." از طریق آنچه موسی و اشعیاء گفته بودند، اسرائیلی‌ها از هدف خدا برای غیریهودیان با خبر بودند. تاریخ دقیقاً به شکلی پیش رفت که انبیاء پیشگویی کرده بودند. ابتدا موسی درباره ملل غیر یهود گفت: "من نیز با محبت نمودن قومهای بیگانه و باطل، آنها را به خشم و غیرت می‌آورم (تشبیه ۳۲: ۲۱؛ و رومیان ۱۰: ۱۹)". سرود موسی در شرایطی بیان می‌شود که اسرائیل بخاطر بی‌وفایی و گمراهی مورد ملامت قرار می‌گیرد. این درست شرایطی است که پولس نیز با آن سروکار دارد. موسی "اولین" کسی بود شهادت داد تا اسرائیل را به خشم آورد. پولس این مطلب را نقل می‌کند تا اسرائیل را به خشم و غیرت آورد، زیرا "ملل" دیگر، که مانند اسرائیل از موهبت عهد خدا بهره‌مند نبودند، دریافت کنندگان موهبتی خواهند شد که اسرائیل آن را رد کرد. پس موسی بطور ضمنی اشاره می‌کند که انجیل به غیریهودیان خواهد رسید و غیریهودیان بخشی از قوم برگزیده خدا خواهند شد (اول پطرس ۲: ۹-۱۰).

سپس خدا در مورد مردم ملل غیریهودی فرمود، "آنانی که حتی در جستجوی خدا نبودند، او را یافتند، و خدا به کسانی که او را طلب نمی‌کردند خود را ظاهر ساخت (رومیان ۱۰: ۲۰؛ اشعیاء ۶۵: ۱)". نتیجه جانبی انتشار جهانی انجیل به تمام اقوام برافروختن و خشم اسرائیل است. غریبه‌ها و بیگانگان در موهبت و برکت عهد خدا سهیم خواهند شد. این چیزی است که اسرائیل از آن آگاهی داشت. قبل از پیامد، ایشان اطلاع یافتند؛ و به آنها هشدار داده شده بود که "خداوند برکات ملکوت خود را از شما گرفته، به قومی خواهد داد که از محصول آن، سهم خداوند را به او بدهند (متی ۲۱: ۴۳؛ رومیان ۸: ۱۱-۱۲). و آخر اینکه خداوند درباره ملت اسرائیل فرمود: "آغوش خدا همواره به روی یهودیان باز است، اما ایشان سرسختی می‌کنند و حاضر به بازگشت نیستند (۱۰: ۲۱)". پولس لطف خدا به غیر یهودیان را با نا اطاعتی یهودیان مقایسه می‌کند. جدیت گناه اسرائیل با این واقعیت بیان می‌شود که بردباری و مهربانی محبت‌آمیز خدا صرفاً به مردم عادی ابراز نشد، بلکه شامل حال قومی شد که پیوسته "نامطیع" و "سرسخت" هستند. لیکن بیاید وعده خدا به همگان را از یاد نبریم که "اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی مسیح خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت."

بدلیل کمبود وقت، امروز قدمهای چهارم و پنجم، کاربرد و دعا حذف می‌کنیم.

(T) تکلیف برای هفته آینده

اول. در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتاب مقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش "پنج قدم" بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۱۱، آماده کنید.

دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.